

* ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ *

ΑΡΛΟΥΜΠΙΣΜΟΣ

....Διότι τίς ἐξ ἡμῶν, ἐρωτήσας ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ περὶ τοῦ ἔργου των, δὲν ἤκουσε παρ' ἄλλου μὲν ἐξ αὐτῶν ὅτι εἶναι κρεσπώλης, παρ' ἄλλου δὲ ὅτι εἶναι ἰχθυοπώλης, παρ' ἄλλου ὅτι εἶναι κουρέυς, ὑποδηματοποιὸς κλπ. κλπ. "Ὡστε τί θὰ ἔλεγέ τις περὶ τοῦ ἀποφοίτου τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου ἐκείνου, ὅστις θὰ ἡγνῶι, ὡς ἐπιθυμοῦσιν οἱ μαλλιαρικοί, τὴν γλῶσσαν ταύτην των συγχρόνων του ; — Οἱ μαλλιαροὶ θλίβονται ἀκούοντες τὴν σύγχρονον ταύτην γλῶσσαν των ὁμιλούντων των, προτιμῶντες τὰς προσφιλῆς εἰς αὐτοὺς λέξεις παπουτσῆς, χασάτης, μπαρμπέρης, κτλ., τὴν δὲ γλῶσσαν αὐτῶν ταύτην ἔχουσι τὴν ἀφέλειαν νὰ συνιστῶσιν ὡς διδακτέαν καὶ ἐν τοῖς Δημοτικοῖς σχολείοις τοῦ Κράτους καὶ νὰ ὀνομάζωσιν αὐτήν... Ἐθνικὴν των Ἑλλήνων γλῶσσαν !

Ἐφημ. «ΕΜΠΡΟΣ»

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

Στὴ στήλῃ αὐτῇ παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς ἀναγνώστες μας νὰ μᾶς βοηθήσουνε.

Ἐνεκεν των ΑΙΟΡΤΩΝ τὰ ΑΝΑπομείναντα ὑποήματα βελούδινα καὶ ἀτλάζα τὸ ζεύγος δρ. 50.

Υποδηματοποιεῖον Α. Γοντζῆ (ἀρχὴ ὁδοῦ Σταδίου)

....Πάντως τὸ ζήτημα θὰ διευκρινισθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ κ. Βιντάλ. Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις των ἱατρῶν τοῦ Βασιλέως ὁ ΠΙΘΗΣ ὅστις ἔζηξε τὸν Ἀλέξανδρον ζῇ.

Ἐφημ. «ΑΣΤΡΑΠΗ» 11 Ὀκτωβρίου 1920. 66 καὶ 4 κολ.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ

τοὺς συντρομητὲς των ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ καθυστεροῦνε τὴ συντρομὴ τους, νὰ μᾶς τὴν ἐμδάσουν τὸ γρηγορώτερο, γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦμε στὴ δυσάρεστη θέσιν νὰ πάψουμε νὰ τοὺς στέλνουμε τὸ φύλλο.

X. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ

ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

προσφέρει ΕΙΚΟΣΙ ΔΡΑΧΜΕΣ γιὰ ἓνα ἀντίτυπο τῆς «ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» τοῦ Σάββα. Τὸ χρειάζεται ὁ συνεργάτης μας κ. Ἀλέξ. Στάινμετζ.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Β. Ἀλμ. Τὸ αἶσθημα δὲ μᾶς φαίνεται ἀληθινόν. Ὁ ρυθμὸς οὐκ εὐχάριστος. Τὰ λόγια κοινά. Τὸ «θέλοντας» στὴν παρακάτω στροφῇ—ποὺ τίς κλείνει ὅλες αὐτὲς τίς ἀδυναμίες μέσα του— ξεκάρφωτο ἢ, καλύτερα, κακοκαρφωμένο :

Τί τάχα τόσο γλήγορα
Σοῦκανε νὰ ζηλέψεις
Στὰ μέρη μου τὰ ἐρημικά
Θέλοντας ἄδικα νὰ ταξιδέψεις ;

κ. Ἀσ. Γκ. Σοῦ ἀπαντήσαμε. Τὸ «Ἀπόψε» δεχτό.—κ. Μ. Ἀρσ. Ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶναι ἀσκημική. Ἡ διήγησις ὅμως πολὺ πρόχειρη. Δίχως κάποια κεντρικὴ ἰδέα ἢ αἶσθημα ἢ κάποιο ἐξχωριστὸ χαρακτηρισμόν. — κ. Γ. Μ. Π. Ἀλήθεια πολὺ πάρα πολὺ ρομαντικό :

Ὡ κόρη, ἃς ἦταν θέλημά σου
Νὰ μ' ἀγαποῦσες μιά φορὰ !
Χίλιους θὰ ξάπλωνα μπροστά σου
Γιὰ νάρτανα ὡς τὴν ἀγκαλιά σου
Καὶ νὰ πεθάνω ὅλος χαρά.

ἴσως καὶ λίγο δονκιχότικο. Τὸ «νὰ πεθάνω» κακοκαρφωμένο κι' αὐτὸ μὲ τὸ καὶ ἄπάνω στὸ νάρτανα. Τὸ «Τρα» γουδιστάδες» καλύτερο· μὰ μοιάζει σὰ μίμηση.— κ. Τ. Γ. Μὴ μᾶς στέλνεις τόσα πολλὰ μαζί. Βάθε καὶ κανένα ὄνομα ἢ ἀριθμὸ στὰ ποιήματά σου γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ συνεννοηθοῦμε. Κι' ἓνα ἄλλο : ἀπόφευγε τίς πολλὰς ρητορίες καὶ τίς φιλοσοφίες μὲ τὴν Πίστη, Ἀγάπῃ, Ἑλπίδα μὲ κ ε φ α λ α ἱ α, ποὺ εἶναι ἀφηρημένες ἐννοιες προσωποποιημένες· εἶναι σκόπελοι ἔπου ἔχουν τσακιστεῖ καὶ μεγάλα καράβια. Δεχτὰ τὰ : «Ὁ,τι ἀγαποῦσα». Μὰ μὲ ποιά ὑπογραφή ; — *Iunip.* Οἱ εἰκόνες σου κοινοὶ τύποι. Τοὺς λείπει ἡ φρεσκάδα τῆς ἀγνῆς ποιητικῆς συγκίνησις.— κ. Σ. Τ. Ὁ οσιαλισμὸς ὡς ἐπιστημονικὸ σύστημα δὲν ἔχει θέσιν στὴν τέχνη. Στὴν τέχνη ἔχει θέσιν μονάχα ὡς αἶσθημα ἀνθρωπισμοῦ καὶ δικαιοσύνης—ὡς διψὰ δικαιοσύνης, ὡς μίσος στὴν ἀδικία κτλ. κτλ.—κ. Γ. Νιν. Λάβαμε τὸ Α.—κ. Γ. Γ. Γιὰ νὰ μὴ σοῦ ἀπινθήσουμε, θὰ πει πῶς ἢ δὲν τὸ λάβαμε ἢ μᾶς παρῆπτε. Ἀπὸ τὸ Υ. Γ. δὲν καταλάβαμε πολλὰ πράματα, ὥστε τὰ ὅσα λὲς γιὰ τοὺς «καλοὺς» μας ποιητὲς, ὅτε ὅσα γιὰ τὸ «συμπατριώτη» σου ποὺ μᾶς τὸν παρουσιάζεις κύριο, ἐνῷ αὐτὸς θέλει νὰ παρουσιάζεται γιὰ κυρία. Ἀπὸ τοὺς στίχους προτιμοῦμε τὴν Ἀγκαλιά τῆς Θλίψεως No 1.— κ. Μ. Γ. Αθ. Προχτὲς σοῦ δημοσιώσαμε. Τὴ καλύτερη ἀπάντησις ; Τὸ «στὴ βρύση» ἔχει τὰ ἐλαττώματα ποὺ σοῦ εἴπαμε ἥδη : περισσότερα ἀπ' ὅ,τι χρειάζονται λόγια. — κ. Π. Π. Μορφ. Ἐδνηχῶς γιὰ τὴν κορφή ποὺ γράφεις δὲν ἀληθεύει. — κ. Μ. Αδγ. Καλὸ, μὰ κομμάτι φτωχό.—κ. Ν. Ζαν. Τὸ «Μέσα στὴ χρυσομένη φύση» θὰ ἦτανε καλὸ γι' ἀρχίνισμα σὲ κάποιο διήγημα. Ἐστὶ μονάχο του, δὲν εἶναι ἀρκετό. Γιὰ τὸ γράμμα σου σ' εὐχαριστοῦμε καὶ περιμένουμε τὰ περισσότερα.—κ. Χ. Πασ. Ἐχεις πολὺ δίκιο. Ἄλλο τὸ ἓνα κι' ἄλλο τὸ ἄλλο. Κρίμα γιὰ τὸ δημοτικισμό, καὶ κρίμα γιὰ τὸ ἔθνος ἢ μεγάλη ἀπώλεια τοῦ ἴδα μας. — κ. Χ. ρ. κ. Ἀπόλυτα σύμφωνοι. Ὅμως ἓνας δυνατὸς τεχνίτης, ἀριστοτέχνης, μπορεῖ νὰ κάνει καὶ τὸ ἄλλο, μὰ πάντοτε βέβαια ἢ ἀληθινῇ, ἀγνῇ ποιήσῃ εἶναι ἡ ἄλλη. — κ. Κ. Αλ. Αθ. Δὲ μᾶς τὴ γυρέψατε, τὴ γνώμη μας. Τώρα δὲ θυμόμαστε. — κ. Β. Αλ. Πρέπει πρῶτα νὰ τελειοποιηθεῖς στὰ μέτρα. — κ. Απ Ν. Μαγγ. Εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸ γράμμα σου. Τὰ ποιήματα πολὺ ἀφηρημένα.— κ. Μ. Καστρ. Λίγο ἀδύνατα.— κ. Χ. ρ. κ. Ἀπαντοῦμε πάντοτε. Γι' αὐτὰ ποὺ γράφεις, δὲν ἔχουμε τί νὰ ὑποδέσσουμε. ἴσως νὰ ἔχουν παραπέσει.— κ. Hum. Σ' εὐχαριστοῦμε. Θὰ θέλαμε ὅμως νὰ ἴδοιμε κάποιο βιβλίο του. Στείλε μας τὸ καὶ σοῦ τὸ γυρίζουμε.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ :

ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΟΙ

Τὸ πρῶτο διήγημα ἀπὸ μιὰ σειρά πολεμικὰ διηγήματα τοῦ ΠΑΝΟΥ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
παρμένα μέσα ἀπὸ τίς φλόγες τοῦ πολέμου.